

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 23 oktober 2018 met nummer RvVb-A-1819-0217
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0697-A

Verzoekende partij   de **LEIDEND AMBTENAAR** van het agentschap WEGEN EN VERKEER

vertegenwoordigd door advocaat Sven VERNAILLEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 mei 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 16 maart 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de nv IMMO BLARENBERG (hierna de aanvrager genoemd) tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen van 18 juli 2014 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een uithangbord op een perceel gelegen te 2800 Mechelen, Blarenberglaan 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 44 C.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 25 september 2018.

Advocaat Annelies GEERTS, *loco* advocaat Sven VERNAILLEN, voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvrager dient op 12 maart 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Mechelen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het plaatsen van een led-reclamebord op een kantoorgevel" op een perceel gelegen te 2800 Mechelen, Blarenberglaan 4 met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 44B.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Mechelen', vastgesteld met koninklijk besluit van 5 augustus 1976 in een zone voor milieubelastende industrieën.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 43/1, 'Dijle Antwerpsesteenweg' goedgekeurd op 30 november 1989.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Mechelen', goedgekeurd op 18 juli 2008.

De organisatie van een openbaar onderzoek is niet vereist.

Het agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 6 juni 2014 als volgt ongunstig:

"...

A. schending direct werkende normen

Conform artikel 4.3.3 VCRO moet de vergunning geweigerd of moeten er voorwaarden opgelegd worden in de vergunning indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen de beleidsvelden waarvoor het Agentschap bevoegd is.

...

In casu worden door de vergunningsaanvraag volgende direct werkende normen geschonden.

1. Schending van het KB van 14 december 1959 (en zijn latere wijzigingen) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

De aanvraag heeft betrekking op de plaatsing van groot LED scherm (6 x 3,4 meter) op de gevel van een bedrijfsgebouw gevestigd langs de E19, bestemd voor variabele tekst. Dit bord is volgens de inplanting gericht naar de autosnelweg.

Vooreerst wordt opgemerkt dat de E19 een beschermd statuut heeft in het kader de specifieke, bindende voorschriften die gelden op het vlak van reclame langs bepaalde wegen (KB 14 december 1959 waarbij regels worden gesteld op het aanplakken en reclame maken). Uit de intenties van de aanvrager blijkt niet dat het LED scherm louter als zog. "uithangbord" en zou dus ook als reclamebord kunnen aangewend worden. Alleen alom deze reden zou een de publiciteitsinrichting dan ook niet in aanmerking komen voor een vergunning.

Zelfs indien het gebruik van het scherm strikt herleid zou worden tot een zog. "uithangbord" (uitsluitend bedoeld tot individualisering van het bedrijf gevestigd op die locatie), is de aanvraag onverenigbaar met deze reglementering.

Uit het ontbreken van concrete specificaties voor uithangborden in het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken, kan bovendien niet worden afgeleid dat er hierbij geen restricties zouden gelden. Dit blijkt immers ontegensprekelijk

uit het "Verslag aan de Koning" betreffende dit KB waarin ook wordt benadrukt dat "niet uit het oog mag worden verloren dat de grootte van het uithangbord in de regel bepaalde afmetingen niet overschrijdt, zodat aldus het goed uitzicht van de gebouwen en van hun omgeving niet wordt gestoord" (B.S., 4 januari 1960).

Rekening houdend onder meer de al te grote afmetingen van het scherm, de plaatsing van de constructie op de gevel, de oriëntering naar de autosnelweg en de bovenmatige helderheid en lichtsterkte van het scherm, heeft de aanvraag betrekking op een verboden publiciteitsmiddel.

Daarenboven is de aanvraag evenmin verenigbaar met de algemene milieuvoorwaarden (Vlarem) in verband met de beheersing van hinder door licht. Gelet op de luminantie van ledschermen, wordt de normale intensiteit van de openbare verlichting immers ruim overtroffen.

Tenslotte stuit de aanvraag ook op fundamentele bezwaren vanuit mobiliteitsoogpunt. Door de kracht en de helderheid van de lichtbron en de dynamiek van de publiciteit zal het scherm (inzonderheid doch niet uitsluitend bij duisternis) immers dermate de aandacht trekken van de weggebruikers dat deze toestand onmiskenbaar een gevaar oplevert voor de verkeersveiligheid.

Gezien uit diverse internationale wetenschappelijke studies blijkt dat vrij. programmeerbare verlichte borden het risico op ongevallen verhogen, zoals in de omgeving van kruispunten, bochten, cruciale beslissingspunten, en andere complexe wegomgevingen waar verschillende weggebruikers met elkaar dienen te interageren, dienen deze borden geweerd te worden. De locatie waarop de aanvraag betrekking heeft, is gelegen nabij een autosnelweg.

Om al deze redenen (verboden publiciteitsmiddel in het kader van de reglementering aanplakken en reclame maken, strijdigheid met de Milieuvoorwaarden tot beheersing van lichthinder én bezwaren vanuit de verplichting om een veilig en vlot verkeer te verzekeren) beoordeelt de wegbeheerder deze stedenbouwkundige vergunningsaanvraag derhalve ongunstig.

...

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 18 juli 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgevingen en regels rond ontbossen

- Niet strijdig met de voorschriften van het BPA 43-1 Dijle, Antwerpsesteenweg: het BPA doet geen uitspraak over publiciteitselementen*
- Niet in overeenstemming met voorschriften, gemeentelijke bouwverordening op publiciteit: zie 'Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening'*

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Gezien de functie, de afmetingen, oriëntatie en lichtsterkte van het publiciteitsscherm geeft het Agentschap Wegen en Verkeer ongunstig advies verleend. De aanvraag dient te worden geweigerd. Bijkomend kan op basis van de gemeentelijke publiciteitsverordening worden geoordeeld dat de publiciteit te opzichtig is in het straatbeeld. De grootschalige reclamevoering kan omwille van het dominante en overheersende karakter niet worden toegestaan.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomenende partij op 22 augustus 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 oktober 2014 om dit beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 7 oktober 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 9 oktober 2014 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke bouwverordening op de publiciteit. In dit verslag (zie onder) zal worden beargumenteerd dat de aanvraag voldoet aan de voorschriften van de verordening, in het bijzonder de voorschriften van artikel 3 en 4.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleende naar aanleiding van deze aanvraag een ongunstig advies omdat het van mening is dat door de aanvraag direct werkende normen geschonden worden.

Dit advies, dat hierboven reeds werd toegelicht, wordt niet bijgetreden. Hieronder zal immers worden beargumenteerd dat het KB van 14 december 1959 niet wordt geschonden, dat de aanvraag wel verenigbaar is met de algemene milieuvoorwaarden en dat er geen bezwaren zijn vanuit mobiliteitsoogpunt.

Geen schending KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

Het LED-scherm zal gebruikt worden als uithangbord, waarop de namen van de ondernemingen die zijn gevestigd in het bedrijfsgebouw zullen verschijnen. Het functioneert als identificatiemiddel voor deze ondernemingen en brengt aan het publiek ter kennis welke bedrijvigheid in het bedrijfsgebouw plaatsvindt.

Het uithangbord zal niet worden gebruikt om reclame te maken, door het direct of indirect promoten van de goederen, diensten of het imago van een onderneming, organisatie of persoon die een commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een gereguleerd beroep uitoefent.

Volgens artikel 6, 1° van dit KB zijn uithangborden van dit KB vrijgesteld.

Zelfs indien het LED-scherm moet worden beschouwd als visuele reclame of publiciteitsmiddel - wat niet het geval is - voldoet het aan het KB.

Het scherm zou dan vallen onder §2. Regelen toepasselijk in sommige bossen, langs waterlopen en langs sommige verkeerswegen, artikel 5 van voornoemd KB. Middels KB van 20 mei 1963 is de E19 als autosnelweg gekwalificeerd. Het LED-scherm valt binnen de regels en het toepassingsgebied van artikel 5:

- 1 LED-scherm in het vlak van een zijgevel;*
- de oppervlakte bedraagt minder dan 20m²;*
- er worden geen lichtopeningen bedekt en het scherm wordt niet uitgesneden of afgesneden*
- er wordt geen gebruik gemaakt van fosforescerende of andere procedés of producten die de natuurlijke intensiteit van de kleuren door lichtweerskaatsing versterken*

Als voorwaarde wordt opgelegd dat een ruimte van ten minste 50cm breedte overblijft tussen de randen van het LED-scherm of de omlijsting ervan, en de grenzen van de vensters, van de deuren en van het vlak van de gevel, waarop ze worden aangebracht.

Geen schending van de milieuvoorwaarden:

Het scherm is onder Vlare II te kwalificeren als lichtreclame. Het LED-scherm valt niet onder een indelingsrubriek van Vlare er is geen milieuvergunning voor nodig. Er dient gekeken te worden naar de bepalingen van lichthinder van een niet-ingedeelde inrichting.

Het is onder Vlare II verboden om lichtreclame aan een gebouw aan te brengen die de normale intensiteit van de openbare verlichting overtreft. Dit is niet het geval:

- *De verlichting van het LED-scherm gebeurt via de zijkant of achter het scherm, wat zorgt voor een gelijkmatige verlichting van het scherm, zonder bovenmatige helderheid/lichtsterkte. De LED-lampen kunnen ook uitgeschakeld/lokaal gedimd worden op basis van de inhoud die erop verschijnt. Het LED-scherm is uitgerust met een DIM-sturing, die automatisch geregeld wordt in functie van het omgevingslicht. Van overbelichting is geen sprake.*
- *Het LED-scherm verandert niets aan de verlichting van de openbare weg.*
-

Geen bezwaren vanuit mobiliteitsoogpunt:

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zal worden beargumenteerd dat de aanvraag de verkeersveiligheid ter hoogte van de aanvraag niet in het gedrang brengt.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en haar uitvoeringsbesluiten.

De aanvraag betreft geen project dat is opgenomen in bijlage III van het project-m.e.r.-besluit.

Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het uithangbord zal worden bevestigd aan een bestaande gevel. Het project voorziet geen nieuwe verharde (dak)oppervlakte, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt op de waterhuishouding.

Goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag situeert zich in een bestaand industriepark, waar reeds verscheidene bedrijfsgebouwen gesitueerd zijn. De publiciteitsfunctie in de vorm van een uithangbord, dat louter gebruikt wordt om aan het publiek te kennen te geven dat in deze bedrijfsgebouwen en in dit industriepark specifieke ondernemingen zijn gevestigd, wordt als complementair met het industriepark beschouwd.

Het uithangbord kan worden beschouwd als een visuele prikkel voor mensen/weggebruikers in de omgeving. In de onmiddellijke en nabije omgeving van de aanvraag zijn er reeds meerdere bedrijfsgebouwen (HP, BULO, MUNDI, ORDINA) met een gelijkaardig uithangbord, dat eveneens wordt gebruikt om de namen van de ondernemingen die in deze gebouwen gevestigd zijn te projecteren. De uithangborden van MUNDI en ORDINA bijvoorbeeld zijn LED/LCD-schermen. Na het uitvoeren van de werken zou het bedrijfsgebouw in de Blarenberglaan het derde bedrijfsgebouw zijn met een uithangbord. Deze bestaande uithangborden zijn ook reeds zichtbaar vanop de autosnelweg. Het standpunt dat het uithangbord te opzichtig zal zijn in het straatbeeld wordt niet bijgetreden. Het huidige uithangbord van het bedrijf BULO heeft ruimere afmetingen dan het beoogde uithangbord, is op ongeveer dezelfde afstand van de autosnelweg gelegen en maakt deel uit van het straatbeeld. Het betreft een opzichtige en omvangrijke rode letter "O", die verwerkt werd in een deel van de voorgevel en een deel van het plat dak van het bedrijfsgebouw van BULO.

De bestaande zijgevel van het bedrijfsgebouw wordt benut. De aanvraag heeft bijgevolg geen noemenswaardige impact op de schaal, de bouwdichtheid en het ruimtegebruik van het terrein van de aanvraag.

Het LED-schermbord zal de verkeersveiligheid, meer bepaald de verkeersveiligheid van de weggebruikers ter hoogte van de aanvraag niet in het gedrang brengen, zoals hieronder zal worden beargumenteerd.

Er worden voldoende maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat het LED-schermbord geen verblindend of overbelichtend effect zal hebben. De verlichting van het LED-schermbord gebeurt via de zijkant of achter het scherm, wat zorgt voor een gelijkmatige verlichting van het scherm, zonder bovenmatige helderheid/lichtsterkte. De LED-lampen kunnen ook uitgeschakeld/lokaal gedimd worden op basis van de inhoud die erop verschijnt. Het LED-schermbord is uitgerust met een DIM-sturing, die automatisch geregeld wordt in functie van het omgevingslicht.

In de nabijheid van de aanvraag bevinden zich geen verkeerslichten. Er is voor de automobilisten in de omgeving geen aanleiding tot verwarring tussen het LED-schermbord en verkeerslichten. De vormgeving van het LED-schermbord is ook niet van die aard dat er een verkeersbord wordt voorgesteld of nagebootst. Het LED-schermbord zal bij weggebruikers geen aanleiding geven tot verwarring.

Het LED-schermbord is gericht naar de autosnelweg en zal zich hoofdzakelijk richten op de automobilisten op de autosnelweg.

De afstand tussen het LED-schermbord en de autosnelweg zal ruim 85m meter zal bedragen. Gelet op deze afstand en gelet op de bovenstaande maatregelen kan er van overbelichting/verblindingsgeen sprake zijn.

Automobilisten op een snelweg rijden doorgaans voorbij aan de wettelijke snelheid en zullen het uithangbord slechts gedurende een korte periode het traject ter hoogte van de aanvraag waarnemen. Het LED-schermbord zal hooguit functioneren als herkenningspunt/identificatiemiddel. Bovendien geeft de beroeper aan dat het niet de bedoeling is dat het LED-schermbord zeer frequent verschillende bedrijfsnamen zal projecteren. Voor automobilisten op de E19 is er in die zin sprake van een bijna stilstaand beeld wanneer zij voorbijrijden. Gelet op hun korte verblijfsperiode op het traject ter hoogte van de aanvraag zullen zij doorgaans één bedrijfsnaam kunnen opmerken.

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, mits volgende voorwaarden strikt worden nageleefd:

- ***Op het scherm mogen uitsluitend de namen van de ondernemingen die in het gebouw gevestigd zijn, geprojecteerd worden.***
- ***Het scherm mag niet gebruikt worden voor het direct of indirect promoten van de goederen, diensten of het imago van een onderneming, organisatie of persoon die een commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een gereguleerd beroep uitoefent.***
- ***Een ruimte van ten minste 50cm breedte dient over te blijven tussen de randen van het LED-scherm of de omlijsting ervan, en de grenzen van de vensters, van de deuren en van het vlak van de gevel, waarop het scherm wordt aangebracht.***

-

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...”

De verzoekende partij stelt bij de Raad een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging in tegen die beslissing.

De Raad verwerpt de vordering tot schorsing met het arrest van 24 maart 2015 met nummer S/2015/0021, maar vernietigt met het arrest van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0251 de beslissing van 9 oktober 2014. De Raad oordeelt dat de verwerende partij de bindende kracht van het ongunstig advies van verzoekende partij miskent in zoverre het advies verwijst naar de strijdigheid met een direct werkende norm. De door de verwerende partij opgelegde voorwaarden zijn er volgens de Raad niet op gericht om tegemoet te komen aan het ongunstig advies van verzoekende partij en de aanvraag in overeenstemming te brengen met de voorwaarden van het KB van 14 december 1959 onder meer wat betreft de afmetingen, de plaatsing op de gevel, de oriëntering naar de snelweg en de bovenmatige helderheid en lichtsterkte.

De aanvrager tekent tegen het vernietigingsarrest van 8 november 2016 cassatieberoep aan bij de Raad van State. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep op 26 oktober 2017 met het arrest nr. 239.572.

2.

De procedure wordt hernomen met een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 9 maart 2017. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag om het administratief beroep van de aanvrager in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

De aanvrager legt op 9 maart 2017 een bijkomende nota neer.

Na de hoorzitting van 14 maart 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 16 maart 2017 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

Het is mogelijk om voorwaarden op te leggen om de aanvraag wel in overeenstemming met het KB van 14 december 1959 te brengen en om tegemoet te komen aan het ongunstig advies van AWW.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleende naar aanleiding van deze aanvraag een ongunstig advies omdat de aanvraag het KB van 14 december 1959 schendt.

Art. 4.3.3 VCRO vereist dat ingeval van strijdigheid met direct werkende normen de vergunning wordt geweigerd of voorwaarden worden opgelegd die de naleving van de sectorale regelgeving moeten waarborgen.

Het advies van AWW stelt dat uit de intenties van de aanvrager niet blijkt of de aanvraag betrekking heeft op een louter uithangbord, dan wel moet worden beschouwd als een publiciteitsinrichting. Uit de afmetingen, de plaatsing op de gevel, de oriëntering naar de autosnelweg en de helderheid en lichtsterkte, leidt AWW echter af dat de aanvraag toch eerder betrekking heeft op een verboden publiciteitsmiddel.

Het begrip "uithangbord" wordt in het KB niet gedefinieerd en vergt bijgevolg een beoordeling. De afweging gemaakt in het advies van AWW vloeit niet voort uit een direct werkende norm, maar steunt op het "verslag aan de Koning" dat bij het KB gevoegd wordt.

Het Hof van Beroep te Gent oordeelde op 26 september 1985: "Onder uithangbord in de zin van artikel 6.1° van voornoemd K.B. dient verstaan te worden, zoals nader omschreven werd in het verslag aan de Koning dat dit K.B. voorafgaat (B.S., 4 januari 1960, blz. 34), de op een gebouw of op de aanhankelijkheden daaraan vastgemaakte mededeling waarbij een persoon het publiek ter kennis brengt dat hij in zijn gebouw een bepaalde werkzaamheid verricht. Een uithangbord mag geen mededeling die derden ten voordele zou kunnen strekken, zoals de vermelding van de handelsnaam van hun producten, opnemen."

Het is mogelijk om, door het opleggen van voorwaarden, de impact van het paneel dusdanig te beperken dat het scherm kennelijk enkel kan worden aangewend als en het karakter krijgt van een louter "uithangbord" in de zin van art. 6, 1° KB 14 december 1959 en aldus in overeenstemming met de sectorvoorwaarden kan worden gebracht.

Er moet in casu rekening gehouden worden met het feit dat het kantoorcomplex gericht is op de huisvesting van verschillende KMO-units. Het is verantwoordbaar om de bijhorende uithangborden te bundelen op één paneel, wat een ruimere omvang verantwoordt. Aldus kan het paneel, niettegenstaande de omvang ervan, toch aanzien worden als (collectief) uithangbord voor de verschillende bedrijven in het complex gevestigd. In die zin wordt tegemoet gekomen aan de toelichting opgenomen in het "verslag aan de Koning" waarbij wordt gesteld dat het uithangbord het uitzicht van gebouwen en hun omgeving niet mag verstoren". Bovendien heeft een scherm het voordeel dat het uithangbord niet steeds moet worden vervangen indien de bedrijfssamenstelling in de tijd wijzigt.

Op het scherm mogen uitsluitend de namen van de ondernemingen die in het gebouw gevestigd zijn, geprojecteerd worden. Bijkomend wordt opgelegd dat de gevels geen andere / individuele uithangborden mogen bevatten van de bedrijven die in het complex gehuisvest zijn, zodat het scherm het karakter van een collectief uithangbord verkrijgt.

Het scherm mag niet gebruikt worden voor het direct of indirect promoten van de goederen, diensten of het imago van een onderneming, organisatie of persoon die een commerciële, industriële of ambachtelijke activiteit of een gereguleerd beroep uitoefent.

Door bijkomende voorwaarden op te leggen met betrekking tot de lichtsterkte, de verlichtingsuren en beelden op het scherm, kan worden gegarandeerd dat het scherm geen publicitair karakter meer vertoont, niettegenstaande de omvang, plaatsing en oriëntering van het scherm.

Het is tenslotte belangrijk om op te merken dat de aanvraag zich beperkt tot 1 scherm in het vlak van een zijgevel, dat de oppervlakte minder dan 20m² bedraagt, dat er geen raamen deuropeningen bedekt worden, dat het scherm niet wordt uitgesneden of afgesneden en dat er gebruik gemaakt van fosforescerende of andere procedés of producten die de natuurlijke intensiteit van de kleuren door lichtweerkaatsing versterken. Een LED-scherm weerkaatst immers geen licht.

Er kan ook een voorwaarde worden opgelegd om de werkelijke grootte van het uithangbord te beperken. Het bord werd immers nog niet geplaatst. Softwarematig kan er een zwarte boord gecreëerd worden zodat er een omlijsting ontstaat en de werkelijke oppervlakte kleiner is.

De aanvraag houdt geen schending in van de milieuvoorwaarden.

Het scherm is onder Vlare II te kwalificeren als lichtreclame. Het LED-scherm valt niet onder een indelingsrubriek van Vlare er is geen milieuvergunning voor nodig. Er dient gekeken te worden naar de bepalingen van lichthinder van een niet-ingedeelde inrichting.

Het is onder Vlare II verboden om lichtreclame aan een gebouw aan te brengen die de normale intensiteit van de openbare verlichting overtreft. Dit is niet het geval:

- De verlichting van het LED-scherm gebeurt via de zijkant of achter het scherm, wat zorgt voor een gelijkmatige verlichting van het scherm, zonder bovenmatige helderheid/lichtsterkte. De LED-lampen kunnen ook uitgeschakeld/lokaal gedimd worden op basis van de inhoud die erop verschijnt. Het LED-scherm is uitgerust met een DIM-sturing, die automatisch geregeld wordt in functie van het omgevingslicht. Van overbelichting is geen sprake.*
- De lichtsterkte en helderheid kan van het bord eenvoudig aangepast worden aan de hand van de bedieningssoftware waarmee het uithangbord is uitgerust. Ter staving heeft de vergunningsaanvrager een technisch verslag gevoegd (stuk 1 in bijlage) van BVBA VRANKENLED, de leverancier van het uithangbord. Dit verslag werd door de leverancier opgesteld naar aanleiding van de eerste weigering en bevat technische details over de geplaatste ledverlichting en softwaremogelijkheden:*

"Er wordt een continue meting gedaan van het omgevingslicht of hemellicht. Aan de hand van deze meting wordt de intensiteit van het scherm computergestuurd continu aangepast in 256 verschillende stappen. De computer maakt een berekening van de intensiteit opdat het scherm in iedere situatie voldoet aan de normen en waarden opgelegd door VLAREM aangaande het uitgestraalde licht. Op deze manier zal het licht nooit de passanten en/of bestuurders hinderen, noch verblinden noch storen. Het effect van deze automatische en computergestuurde lichtregeling resulteert in een egaal beeld dat vergelijkbaar is met een aanplakbord."

De lichtsterkte en de intensiteit van het scherm zullen bijgevolg automatisch geregeld worden en de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

Gelet op deze specifieke eigenschappen van het uithangbord kan als voorwaarde worden opgelegd dat de helderheid van het uithangbord en de lichtsterkte beperkt blijven en dat deze voldoen aan de vereisten van de VLAREM.

De aanvraag kan in overeenstemming worden gebracht met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

De aanvraag situeert zich in een bestaand industriepark, waar reeds verscheidene bedrijfsgebouwen gesitueerd zijn. De publiciteitsfunctie in de vorm van een uithangbord, dat louter gebruikt wordt om aan het publiek te kennen te geven dat in deze bedrijfsgebouwen en in dit industriepark specifieke ondernemingen zijn gevestigd, wordt als complementair met het industriepark beschouwd.

De bestaande zijgevel van het bedrijfsgebouw wordt benut. De aanvraag heeft bijgevolg geen noemenswaardige impact op de schaal, de bouwdichtheid en het ruimtegebruik van het terrein van de aanvraag.

Het LED-schermbord zal de verkeersveiligheid, meer bepaald de verkeersveiligheid van de weggebruikers ter hoogte van de aanvraag niet in het gedrang brengen, zoals hieronder zal worden beargumenteerd.

Eerst en vooral worden er voldoende maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat het LED-schermbord geen verblindend of overbelichtend effect zal hebben. De verlichting van het LED-schermbord gebeurt via de zijkant of achter het scherm, wat zorgt voor een gelijkmatige verlichting van het scherm, zonder bovenmatige helderheid/lichtsterkte. De LED-lampen kunnen ook uitgeschakeld/lokaal gedimd worden op basis van de inhoud die erop verschijnt. Het LED-schermbord is uitgerust met een DIM-sturing, die automatisch geregeld wordt in functie van het omgevingslicht. De lichtsterkte en helderheid kan van het bord eenvoudig aangepast worden aan de hand van de bedieningssoftware waarmee het uithangbord is uitgerust.

Ten tweede zijn er in de nabijheid van de aanvraag geen verkeerslichten. Er is voor de automobilisten in de omgeving geen aanleiding tot verwarring tussen het LED-schermbord en verkeerslichten. De vormgeving van het LED-schermbord is ook niet van die aard dat er een verkeersbord wordt voorgesteld of nagebootst. Het LED-schermbord zal bij weggebruikers geen aanleiding geven tot verwarring, aangezien de vorm niet van die aard is dat het geïnterpreteerd kan worden als een verkeersbord.

Ten derde is het mogelijk om aan de hand van een voorwaarde de frequentie te regelen waarbij de namen van de verschillende gevestigde ondernemingen zich afwisselen gereguleerd worden, zodat rekening houdend met de gemiddelde snelheid van de automobilisten op de E19, er maximaal één wissel van naam kan zijn in het voorbijgaan. Automobilisten op een snelweg rijden doorgaans voorbij aan de wettelijke snelheid en zullen dankzij de voorwaarde hetzelfde uithangbord en dezelfde boodschap (= dezelfde bedrijfsnaam) waarnemen gedurende de korte periode op het traject ter hoogte van de aanvraag. Voor automobilisten op de E19 is er in die zin sprake van een bijna stilstaand beeld wanneer zij voorbijrijden.

Ten vierde is het ook interessant om te verwijzen naar de 'Studie naar de effecten van vrij programmeerbare verlichte borden op de verkeersveiligheid', uitgevoerd door de Universiteit Hasselt en het Instituut voor Mobiliteit. Mits het naleven van alle besproken voorwaarden houdt de aanvraag rekening met alle aspecten (plaatsing/locatie VPVB, boodschap VPVB, optische kenmerken VPVB, perifere kijkhoek, visual clutter, (oog)hoogte, type boodschap, beweging, weergavetijd, overgangstijd) die in deze studie over vrij programmeerbare verlichte borden (VPVB) aan bod komen. Het scherm ligt niet in de nabijheid van een complexe verkeerssituatie of een beslissingspunt voor het wegverkeer. Het ligt voorts in het perifere gezichtsveld van de chauffeurs, op een ruime afstand en op afdoende hoogte (niet op ooghoogte). Het uithangbord staat niet parallel met de rijrichting. Ingevolge de opgelegde voorwaarden zullen enkel louter neutrale boodschappen mogelijk zijn, worden bewegende beelden uitgesloten en zullen slechts een beperkt aantal beeldveranderingen en korte overgangstijden toegestaan worden. Gelet op de studie en de opgelegde voorwaarden mag bijgevolg geconcludeerd worden dat het scherm geen veiligheidsrisico vormt voor het verkeer op de E19.

Omdat de overgangstijd tussen 2 opeenvolgende sequenties van uithangbord zo kort mogelijk dienen te zijn (cfr. bovenvermelde studie), mag de maximale overgangswaarde 0,1 seconden bedragen. Een onmiddellijke overgang heeft de voorkeur.

Ten vijfde moet vastgesteld worden dat het bord zich op een ruime afstand bevindt van de E19. De afstand tussen het LED-scherm en de autosnelweg zal ruim 85m meter zal bedragen.

Gelet op bovenstaande gegevens, de kenmerken van de omgeving en de besproken voorwaarden, kan er geen sprake kan zijn van overbelichting, verblinding, misleiding of verwarring. Er zullen geen bewegende, knipperende of flitsende boodschappen weergegeven worden.

Door het opleggen van de besproken voorwaarden, wordt de lichtintensiteit en lichtsterkte begrenst tot de wettelijke normen, verkleint de oppervlakte van het uithangbord en zal de mogelijkheid tot hinder (licht + oppervlakte) of verwarring (frequentie verschillende namen) t.a.v. automobilisten op de E19 worden uitgesloten zodat de verkeersveiligheid nooit een probleem kan zijn. Het uithangbord zal niet verblindend of overbelicht zijn. Zo wordt de verlichting geregeld via de zijkant of de achterkant van het scherm, zodat er sprake is van een gelijkmatige verlichting. De LED-lichten worden automatisch gedimd in functie van de inhoud en het omgevingslicht.

Ten zesde kan in alle redelijk worden geoordeeld dat uithangborden niet vreemd zijn aan de omgeving van de aanvraag. In de onmiddellijke en nabije omgeving van de aanvraag zijn er reeds meerdere bedrijfsgebouwen (HP, BULO, MUNDI, ORDINA) met een gelijkaardig uithangbord, dat eveneens wordt gebruikt om de namen van de ondernemingen die in deze gebouwen gevestigd zijn te projecteren. De uithangborden van MUNDI en ORDINA bijvoorbeeld zijn LED/LCD-schermen. Na het uitvoeren van de werken zou het bedrijfsgebouw in de Blarenberglaan het derde bedrijfsgebouw zijn met een uithangbord. Deze bestaande uithangborden zijn ook reeds zichtbaar vanop de autosnelweg. Het standpunt dat het uithangbord te opzichtig zal zijn in het straatbeeld wordt niet bijgetreden. Het huidige uithangbord van het bedrijf BULO heeft ruimere afmetingen dan het beoogde uithangbord, is op ongeveer dezelfde afstand van de autosnelweg gelegen en maakt deel uit van het straatbeeld. Het betreft een opzichtige en omvangrijke rode letter "O", die verwerkt werd in een deel van de voorgevel en een deel van het plat dak van het bedrijfsgebouw van BULO.

Tenslotte kan worden opgemerkt dat namens het Agentschap Wegen en Verkeer in de bijkomende nota van 14 maart 2017 (neergelegd tijdens de hoorzitting) onterecht wordt opgemerkt dat de studie van de Universiteit Hasselt waarnaar wordt verwezen niet door het Agentschap gekend is en dat er geen rekening kan gehouden worden met de studie. Het Agentschap voor Wegen en Verkeer is immers de opdrachtgever van deze studie en zou bijgevolg zeer goed op de hoogte moeten zijn van het voorwerp en de inhoud van deze studie.

De studie erkent dat VPVB bepaalde kenmerken bezitten die een invloed hebben op het kijkgedrag, de aandacht en het rijgedrag van de weggebruikers. De studie erkent eveneens dat verschillende andere studies aantonen dat deze kenmerken dikwijls een negatieve impact hebben op het gedrag van de bestuurders. Concrete en betrouwbare cijfers over de impact van VPVB op het aantal ongevallen bestaan volgens de studie echter niet. Slechts enkele van de andere studies suggereren een verhoogd ongevalsrisico bij de aanwezigheid van een VPVB, maar een causaal verband is niet aan te tonen.

Dit neemt volgens de studie niet weg dat er wel verschillende studies bestaan die de impact van VPVB bestudeerden op basis van indirecte veiligheidsmaten, i.e. risicofactoren die gelinkt zijn aan het risico op een ongeval (zoals afleiding, gevaarlijke rijstrookwissels, etc.). Voor deze variabelen blijkt uit de literatuur dat ze onder bepaalde technische en plaatsingsomstandigheden negatief beïnvloed worden door de aanwezigheid van een VPVB.

Uit het literatuuronderzoek dat in de studie werd uitgevoerd blijkt dat volgende elementen bijdragen tot een verhoging van het risico op een ongeval en dus vermeden dienen te worden:

- *plaatsen van VPVB in het centrale gezichtsveld;*
- *plaatsen van VPVB op locaties waar verhoogde aandacht van de weggebruiker noodzakelijk is (bv. cruciale beslissingspunten, drukke kruispunten, gevaarlijke bochten, etc. (cfr. hoge visual clutter));*
- *plaatsen van VPVB op ooghoogte van de bestuurders;*
- *VPVB met een emotioneel (voornamelijk negatief) geladen boodschap;*
- *VPVB met bewegende beelden of video's;*
- *korte weergavetijd van boodschappen op VPVB;*
- *lange overgangstijd tussen boodschappen op VPVB;*
- *VPVB met een hogere luminantiewaarde dan de omgeving;*
- *plaatsen van VPVB parallel aan de rijrichting.*

Vanuit het principe van voorzichtigheid kan men volgens de studie daarom stellen dat de ongewenste effecten van VPVB op voor de veiligheid cruciale variabelen als een voldoende argument beschouwd kunnen worden om niet over te gaan tot een onvoorwaardelijk toelating van VPVB.

De studie sluit met andere woorden niet uit dat VPVB voorwaardelijk - onder bepaalde technische en plaatsingsomstandigheden - zouden kunnen worden toegelaten.

Het voorwaardelijk toelaten van VPVB impliceert volgens de studie dat elke vergunningsaanvraag individueel door de overheid dient beoordeeld te worden op bovenvermelde elementen, alsook dat een controle/handhaving door de overheid op de uiteindelijke realisatie van het VPVB op het terrein dient te geschieden om na te gaan of de technische- en plaatsingsvoorschriften gerespecteerd werden.

Uit de beoordeling in dit verslag blijkt duidelijk dat voorliggende, individuele aanvraag, gelet op de specifieke technische en plaatsingsomstandigheden, rekening houdt met alle bovenvermelde elementen, op voorwaarde dat de besproken voorwaarden strikt worden nageleefd.

*Mits het naleven van deze voorwaarden zullen de technische kenmerken (de afmetingen, de boodschap, de weergavetijd, de overgangstijd en de luminantiewaarde) en de plaatsingskenmerken (gezichtsveld, locatie, hoogte en rijrichting) van het uitgangbord niet van die aard zijn dat het uithangbord een verhoging van het risico op ongevallen inhoudt.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste en derde middel

Standpunt van de partijen

1.1

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.3 VCRO, artikel 4.7.16 VCRO, artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, de artikelen 1, 2, 4 en 5 van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (verder: het KB van 14 december 1959), artikel 1, 1° van het koninklijk besluit van 8 januari 1958 houdende bepalingen van de toeristische verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken, het koninklijk besluit van 1 maart 1960 houdende bepaling van de verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken en het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en materieel motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij wijst erop dat krachtens artikel 4.3.3 VCRO een vergunning dient te worden geweigerd of er voorwaarden moeten worden opgelegd in de vergunning wanneer uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Volgens de verzoekende partij schendt de vergunningsaanvraag direct werkende normen uit het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden opgesteld op het aanplakken en reclame maken, zoals zij ook heeft vastgesteld in haar advies van 6 juni 2014. Volgens het besluit is enige vorm van publiciteit principieel verboden op toeristische verkeerswegen en op enige plaats zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn en is de E19 een dergelijke toeristische verkeersweg. Dat betekent volgens de verzoekende partij dat er een algemeen verbod op reclameborden geldt. De vergunde reclame-inrichting is goed zichtbaar vanop de autosnelweg en is dus verboden overeenkomstig het KB van 14 december 1959.

Onder de strikte voorwaarden uit artikel 2 van het KB van 14 december 1959 zou er toch een reclame-inrichting kunnen worden vergund langsheen de toeristische verkeerswegen. Het gevraagde LED-scherm voldoet echter niet aan de gestelde voorwaarden. Artikel 6 van het KB voorziet nog enkele uitzonderingen die niet onder het verbod vallen, waaronder uitgangborden. De verzoekende partij wijst erop dat zij in haar advies uitgebreid heeft gemotiveerd dat het aangevraagde geen uithangbord maar een verboden publiciteitsinrichting betreft.

De verwerende partij mocht volgens de verzoekende partij geen eigen beoordeling meer maken en geen eigen interpretatie geven aan de bepalingen van het KB van 14 december 1959 en zelf gaan opleggen onder welke voorwaarden er toch zou worden voldaan aan de definitie van een uithangbord. De bestreden beslissing gaat echter wel uit van een eigen beoordeling om het gevraagde als een uithangbord te beschouwen.

De voorwaarden die de verwerende partij oplegt, zijn bovendien niet voldoende om tegemoet te komen aan het advies van de verzoekende partij en aan het eerder arrest van de Raad in de voorliggende zaak. Met de opgelegde voorwaarden wordt niet voldoende aannemelijk gemaakt dat het aangevraagde niet langer in strijd zou zijn met de bepalingen uit het KB van 14 december 1959. Het is volgens de verzoekende partij volstrekt onduidelijk hoe groot het lichtgevend publiciteitspaneel nog zal mogen zijn. Bovendien is de plaatsing in de zijgevel en de oriëntering van het paneel hetzelfde gebleven als in de oorspronkelijke aanvraag. Behoudens de extra voorwaarden met betrekking tot de lichtsterkte en helderheid, de geprojecteerde boodschap en de frequentie en overgangstijd worden er geen voorwaarden opgelegd die, gelet op de vaststellingen uit het vernietigingsarrest, de aanvraag ditmaal wel in overeenstemming zouden brengen met de direct werkende norm uit het KB van 14 december 1959.

De normen uit het KB van 14 december 1959 volstaan volgens de verzoekende partij op zichzelf om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op de precisering of vervollediging noodzakelijk zou zijn, zodat de ingeroepen normen overduidelijk te beschouwen zijn als direct werkende normen.

De verzoekende partij voert verder aan dat artikel 4 en 5 van het KB van 14 december 1959 voor de ligging aan de gewestweg N16 ook bepalen dat visuele publiciteitsmiddelen maar herkenbaar vanaf deze weg mogen worden aangebracht op de zijgevel voor zover ze kunnen worden ingeschreven in een rechthoek waarvan de oppervlakte, de lijst niet meegerekend, twintig vierkante meter niet overschrijdt en de aanplakbrieven geen gebruik maken van fosforescerende en andere procedés of producten die de natuurlijke intensiteit van de kleuren door lichtweerkaatsing versterken. Een verlicht LED-scherm met een niet concrete boodschap van maar liefst 20,4m² is volgens de verzoekende partij dus duidelijk niet toegestaan.

De verzoekende partij besluit dat noch langsheen de autosnelweg E19, noch langsheen de gewestweg N16 een dergelijke reclame-inrichting mag worden vergund. Het vergunde is dus volgens de verzoekende partij om meerdere redenen manifest in strijd met de bepalingen uit het KB van 14 december 1959. De verwerende partij gaat in haar motivering volledig voorbij aan de toepasselijke bepalingen van het KB van 14 december 1959 en motiveert er niets over. Zelfs met de opgelegde voorwaarden kan het aangevraagde nog steeds niet worden vergund in het licht van de bepalingen uit het KB. De verwerende partij legt het bindend advies van de verzoekende partij zonder meer naast zich neer, terwijl het aan de verwerende partij als vergunningverlenende overheid niet toekwam om zelf de strijdigheid met de direct werkende normen uit het advies te toetsen.

1.2

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het gezag van gewijsde van het arrest nummer RvVb/A/1617/0251 van 8 november 2016 en van het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel en materieel motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij wijst erop dat de motieven waarop het beschikkend gedeelte van het voorgaande arrest van de Raad van 8 november 2016 steunt, betrekking hebben op de beoordeling door de verwerende partij van het advies van de verzoekende partij. Er werd geoordeeld dat de vergunning niet mocht worden verleend, gelet op het bindend advies van de verzoekende partij waarin de strijdigheid met een direct werkende norm werd vastgesteld. De verwerende partij kan volgens de Raad geen eigen beoordeling van de direct werkende normen in de plaats stellen van het advies.

In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij haar beoordeling voor een tweede maal in de plaats gesteld van die van de verzoekende partij, niettegenstaande de Raad zeer duidelijk heeft geoordeeld dat de aanvraag in dat geval opnieuw diende te worden geweigerd.

Het is volgens de verzoekende partij ondergeschikt ook volstrekt onduidelijk hoe groot het lichtgevende publiciteitspaneel nog zal mogen zijn. Bovendien is de plaatsing in de zijgevel en de oriëntatie van het paneel hetzelfde gebleven als in de oorspronkelijke aanvraag. De bestreden beslissing houdt dus geen rekening met de kritieken uit het arrest, die nochtans zeer duidelijk werden geformuleerd. Het gezag van gewijsde van het arrest van 8 november 2016 wordt zeer duidelijk miskend.

2.

In haar toelichtende nota herneemt de verzoekende partij haar uiteenzetting over het eerste en derde middel uit het inleidend verzoekschrift bij gebrek aan repliek van de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.3., eerste lid VCRO bepaalt:

“Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, wordt de vergunning geweigerd of worden in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.”

Artikel 4.3.3., tweede lid VCRO omschrijft de direct werkende normen als *“supranationale, wetkrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.”*

Uit de bepaling van artikel 4.3.3, eerste lid VCRO volgt “dat een vergunning principieel wordt geweigerd als uit de ingewonnen adviezen of uit het aanvraagdossier blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere sectoren dan de ruimtelijke ordening” en dat “[e]en principiële weigering [...] in gemotiveerde gevallen echter [kan] worden vermeden indien in de vergunning voorwaarden kunnen worden opgenomen die strekken tot een adequate afstemming van het aangevraagde op de sectorale vereisten” (Memorie van toelichting, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, 129).

Krachtens artikel 1 van het besluit van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, zijn de instanties die overeenkomstig artikel 4.7.16, § 1, VCRO, om advies worden verzocht, onder meer:

“2° de wegbeheerder voor aanvragen met betrekking tot percelen die gelegen zijn op minder dan 30 meter van het domein van autosnelwegen, hoofdwegen of primaire wegen categorie I volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of langs gewest- of provinciewegen”

Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat de Blarenberglaan ingedeeld is als gewestweg N16, zodat het advies van de verzoekende partij een verplicht in te winnen advies uitmaakt.

Zoals in de beoordeling van het voorgaande arrest van 8 november 2016 met nummer RvVb/A/1617/0251 reeds uitdrukkelijk werd gesteld, komt aan de verwerende partij als vergunningverlenende overheid geen beoordelingsbevoegdheid meer toe om zelf de strijdigheid met de direct werkende normen uit het advies te toetsen, indien uit dat verplicht ingewonnen advies blijkt dat het aangevraagde strijdig is met een direct werkende norm binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening (RvS nr. 229.024 van 4 november 2014). Het verplicht in te winnen advies is derhalve bindend krachtens artikel 4.3.3 VCRO voor zover het advies verwijst naar de strijdigheid met een direct werkende norm.

2.

In haar ongunstig advies van 6 juni 2014 verwijst de verzoekende partij naar de strijdigheid met het KB van 14 december 1959 waarbij regels worden gesteld op het aanplakken en reclame maken:

“ ...

De aanvraag heeft betrekking op de plaatsing van groot LED scherm (6 x 3,4 meter) op de gevel van een bedrijfsgebouw gevestigd langs de E19, bestemd voor variabele tekst. Dit bord is volgens de inplanting gericht naar de autosnelweg.

Vooreerst wordt opgemerkt dat de E19 een beschermd statuut heeft in het kader de specifieke, bindende voorschriften die gelden op het vlak van reclame langs bepaalde wegen (KB 14 december 1959 waarbij regels worden gesteld op het aanplakken en reclame maken). Uit de intenties van de aanvrager blijkt niet dat het LED scherm louter als zog. "uithangbord" en zou dus ook als reclamebord kunnen aangewend worden. Alleen al om deze reden zou een de publiciteitsinrichting dan ook niet in aanmerking komen voor een vergunning.

Zelfs indien het gebruik van het scherm strikt herleid zou worden tot een zog. "uithangbord" (uitsluitend bedoeld tot individualisering van het bedrijf gevestigd op die locatie), is de aanvraag onverenigbaar met deze reglementering.

Uit het ontbreken van concrete specificaties voor uithangborden in het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken, kan bovendien niet worden afgeleid dat er hierbij geen restricties zouden gelden. Dit blijkt immers ontegensprekelijk uit het "Verslag aan de Koning" betreffende dit KB waarin ook wordt benadrukt dat "niet uit het oog mag worden verloren dat de grootte van het uithangbord in de regel bepaalde afmetingen niet overschrijdt, zodat aldus het goed uitzicht van de gebouwen en van hun omgeving niet wordt gestoord" (B.S., 4 januari 1960).

*Rekening houdend onder meer de al te grote afmetingen van het scherm, de plaatsing van de constructie op de gevel, de oriëntering naar de autosnelweg en de bovenmatige helderheid en lichtsterkte van het scherm, heeft de aanvraag betrekking op een verboden publiciteitsmiddel.
...*

Het KB van 14 december 1959 bepaalt onder andere dat het in principe verboden is om enige vorm van publiciteit aan te brengen die herkenbaar is vanaf toeristische verkeerswegen (artikel 1). Artikel 2 bepaalt een uitzondering op dat verbod, onder strikte voorwaarden die in detail worden bepaald. Op de wegen vermeld in artikel 4, c) van het KB is het plaatsen van publiciteit op gebouwen die voor handels- en nijverheidsdoeleinden worden gebruikt, maar mogelijk voor zover voldaan wordt aan de voorwaarden vermeld in artikel 5. Artikel 6, 1° van het KB voorziet een uitzondering voor uithangborden.

Zoals blijkt uit het weergegeven advies, is de verzoekende partij onder meer van oordeel dat uit de intenties niet blijkt dat de aanvrager het LED-scherm louter zou gebruiken als een zogenaamd uithangbord en dat zelfs al zou het gebruik ervan strikt herleid worden tot dat van een zogenaamd uithangbord (uitsluitend bedoeld tot individualisering van het bedrijf gevestigd op die locatie), het scherm door haar al te grote afmetingen, de plaatsing op de gevel, de oriëntering naar de autosnelweg en de bovenmatige helderheid en lichtsterkte moet worden aanzien als een verboden publiciteitsmiddel.

3.

De normen van het KB volstaan op zichzelf om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is, zodat de ingeroepen bepalingen van het KB van 14 december 1959 te beschouwen zijn als 'direct werkende normen' in de zin van artikel 4.3.3 VCRO.

De verwerende partij kan niet gevolgd worden voor zover zij motiveert dat de afweging van de verzoekende partij in haar advies over het begrip 'uithangbord' niet voortvloeit uit een direct werkende norm, maar steunt op het verslag aan de Koning bij het KB van 14 december 1959. De interpretatie van het begrip 'uithangbord' die de verzoekende partij in haar advies hanteert, is gesteund op de voorbereidende werken bij het direct werkende KB. Het begrip wordt dus geacht die betekenis te hebben in de direct werkende norm die de verzoekende partij toepast. Het komt aan de verwerende partij dan ook niet toe dat begrip op een andere wijze in te vullen.

4.

Voor zover de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf onderzoekt of het gevraagde gekwalificeerd kan worden als een uithangbord in de zin van artikel 6 van het KB van 14 december 1959 en besluit dat de aanvraag mits het opleggen van voorwaarden gekwalificeerd kan worden als uithangbord en verenigbaar is met de bepalingen van het KB van 14 december 1959, toetst zij de aanvraag opnieuw zelf aan de direct werkende normen. Zij schendt daarmee, met miskennis van het gezag van gewijsde van het arrest nr. RvVb/A/1617/0251 van 8 november 2016, opnieuw de bindende kracht van het ongunstig advies van de verzoekende partij in zoverre het advies het gevraagde kwalificeert als een verboden publiciteitsmiddel en de strijdigheid vaststelt met het direct werkende KB van 14 december 1959.

De voorwaarden die de verwerende partij oplegt, volstaan naar het oordeel van de Raad niet om tegemoet te komen aan het ongunstige advies van de verzoekende partij en de daarin opgenomen strijdigheid met de bepalingen van het KB van 14 december 1959. Hoewel er maatregelen worden genomen om de helderheid en de lichtsterkte te reduceren, wordt het LED-scherm nog steeds in de zijgevel geplaatst en georiënteerd naar de E19, en wordt ook de omvang van het LED-scherm zelf niet gereduceerd. De voorwaarde dat "de software van het uithangbord zo moet worden

geprogrammeerd dat een zwarte boord van minstens 50 cm zichtbaar is, te rekenen vanaf de randen van het LED-scherm” geeft niet aan hoe groot het lichtgevende paneel nog zal zijn en sluit allerminst uit dat de lichtgevende publiciteit nog altijd een te grote oppervlakte inneemt.

Bovendien worden de maatregelen volgens de verwerende partij opgelegd “*om de impact van het paneel dusdanig te beperken dat het scherm kennelijk enkel kan worden aangewend als en het karakter krijgt van een louter uithangbord in de zin van artikel 6, 1° van het KB 14 december 1959 en aldus in overeenstemming met de sectorvoorwaarden kan worden gebracht*”, wat naar het oordeel van de Raad neerkomt op een eigen beoordeling door de verwerende partij van de strijdigheid met direct werkende normen, waartoe zij niet bevoegd was, gelet op het ongunstige advies van de verzoekende partij dat bindend is voor zover het de aanvraag als een verboden publiciteitsmiddel in strijd met het KB van 14 december 1959 kwalificeert.

Het eerste en derde middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

B. Tweede middel

Het tweede middel wordt niet onderzocht, nu dat niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 maart 2017, waarbij aan nv IMMO BLARENBERG de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van publiciteit op een perceel gelegen te 2800 Mechelen, Blarenberglaan 4 en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummer 44C.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de nv IMMO BLARENBERG en dit binnen een termijn van 4 maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 23 oktober 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Bart VOETS

Pieter Jan VERVOORT